

Mijmering

kek

Kerstopstelling fxvdp

‘Kijk’, zei mijn kleinzootje - klinkt als kek - en hij wees naar de muur waar in het zonlicht de schaduw van de in de wind bewegende takken speelde. ‘Kek’, zei hij even later, en wees op een piepklein blinkend vlekje in de lucht; een vliegtuig dat hoger en hoger klom. En ‘kek’ zei hij en raakte voorzichtig met zijn vingertje één tintelend kerstboomlampje aan.

Zondagmiddag belandde ik per ongeluk op de kerstafdeling van een groot tuincentrum. Een ronduit onthutsende ervaring. Na een kilometer in opperste verbazing te hebben rondgelopen kon ik maar tot één conclusie komen: de mens is finaal de weg kwijt. Ik wil niemand op z’n tenen trappen en met een beetje gezelligheid is niets mis, maar deze uitstalling had ik niet voor mogelijk gehouden. Wat een ongelooflijke, niet te bevatten overdaad aan tuttemerul, wat een milieuonvriendelijke berg van onverteerbare plastic soep en wat een fantasieloze en eigenlijk meelijwekkende voorstelling van warmte en gezelligheid. Je mag als winkel best de verbeelding op gang brengen en ideeën aandragen, maar waarom in hemelsnaam moet dat met zoveel rotzooi tegelijk? Ik moet oppassen dat ik niet teveel terugblik in de tijd, maar dat hield ik die zondag toch echt niet tegen. Ik dacht aan het spannende moment waarop vroeger thuis de (vanzelfsprekend echte) kerstboom werd neergezet, de breekbare ballen uit de op zolder opgeslagen doos werden genomen en in de boom werden gehangen en de voorzichtig ontwarde snoer met lichtjes - als er een kapot was kon je het vervangen - werd aangeknipt en het dan ook nog deed. En aan alle keren dat de door mijn ouders met aandacht aangekochte kerstgroep in de met stro, mos en grotpapier beklede stal werd gezet, gemaakt door mijn opa die timmerman was en Jozef heette.

Het ritueel was elk jaar hetzelfde en dat maakte het zo mooi. Pas in de kerstnacht werd het voltooid, als het kindje Jezus in zijn kribje mocht. Het was lief, fijn en veilig.

‘Kek’, zou mijn kleinzootje zeggen, wijzend met zijn kleine vingertje, ‘een baby’. Klinkt als bibi.

Marjolijn Sengers, 16 december 2018